

ปุ๋ยกับหลาน

มีนาคม ๒๕๕๕

ทุกๆเช้าปุ๋ยจะตื่นแต่เช้าประมาณตีห้า ฟ้ายังมืด นกกาเพ็งขยับตัวในรัง พระอาทิตย์กำลังเคลื่อนและพร้อมที่จะโผล่พ้นทิวเขาทางทิศตะวันออก พอปุ๋ยมองเห็นดวงอาทิตย์เพียงนิดเดียว ปุ๋ยก็จะยกมือไหว้แล้วตั้งนะโมสามจบ และปุ๋ยจะท่องบทสวดสรรเสริญพระพุทธตามกำลังวันเกิดของปุ๋ย คือ ปุ๋ยเกิดวันอาทิตย์ ปุ๋ยจะท่อง อะ วิช สุ นฺธ สภา นฺธ สติ ทั้งหมด ๖ จบ แล้วปุ๋ยก็จะขอพรจากพระสุริยเทพเห็นปุ๋ยบอกอย่างนั้นเจ้าหลานสาวตัวเล็กมักจะมีความมากมายตามประสาของเด็กในวัยอยากรู้อยากเห็นของเขาอยู่ตลอดเวลา

คุณปู่ฯ หนูอยากรู้ว่า เมื่อก่อนนี้กับเตี้ยน้อยอย่างไรเป็นอย่างไร เป็นคำถามที่ฟังแล้วเข้าใจยาก อย่างเป็นอย่างไร คือ แบบไหนปู่ยังอึ้ง..... สมอครุ่นคิดว่าจะตอบหลานสาวตัวน้อยว่าอย่างไรดี.....

เอาอย่างนี้ดีกว่า ปุ๋ยจะให้ฟังนะ ถ้าหนูวงก้นนอนหลับได้เลย แต่ถ้าหนูไม่หลับปุ๋ยจะเล่าไปเรื่อยๆก็แล้วกันนะ

เมื่อตอนที่ปุ๋ยเป็นเด็ก บ้านของปุ๋ยอยู่ที่จังหวัดอุดรดิตถ์ ปุ๋ยได้ว่าทุกๆเช้าดวงอาทิตย์ขึ้นจะสว่างจ้าเพราะท้องฟ้าใส ทุ่งนามีแต่ต้นข้าวเขียวขจี สีสวย ในทุกๆพื้นที่มีต้นไม้อายุให้ร่มเงาพวกเราเดินเล่นกันสนุกสนาน แม่น้ำ่านที่ไหลผ่านจังหวัดอาจมีน้ำหลากน้ำแรง ในหน้าน้ำก็คือ ฤดูฝน แต่มันก็ไม่เคยเหือดแห้งในหน้าแล้งเหมือนทุกวันนี้ พวกเราจะใช้เวลาเล่นสนุกกันตามประสาเด็กแต่ก็ได้ของติดมือกลับบ้านเสมอๆ เช่น วันไหนที่เราออกไปเล่นตามทุ่งนายนาน้ำแล้ง หลังจากที่เราชวนเขาเกี่ยวข้าวกันแล้วเราจะไปหาปู่ป้ากัน ปู่ป้ากับปู่ป้าไม่เหมือนกันนะคือปู่ป้าตัวใหญ่ ก้ามปู่ป้าข้างขวาจะใหญ่ ส่วนข้างซ้ายมักจะเล็กๆ กระดองหนาและแข็งมาก ส่วนปู่ป้าตัวจะเล็กและเรียวยาวเกิดได้จากก้ามปู่ทั้ง ๒ ข้าง จะมีขนาดเกือบเท่ากัน สีของปู่จะเป็นสีม่วงอมฟ้าเนื้อหวาน กระดองก็ไม่หนา แต่หายากกว่า

ปูนา มาก เราต้องใช้ดอกหญ้าคา ไปเหยยในรูที่มีอยู่ตามขอบคันนา ถ้ามี ปูป่าอยู่มันก็จะหนีไปแล้วทำให้เราว่ามันอยู่ในนั้น พวกเราก็จะใช้เสียมที่เตรียมไป ขุดหาตลอดทั้งวันจะได้ปูป่าไม่เกิน ๑๕ ตัว ก็เพราะว่าต้องขุดดินนี้แหละ ต่อมา ภายหลังปูป่าเริ่มหายากยังมีนักวิชาการ

ในกรุงเทพฯ มาพบเห็น เขาถือว่าเป็นเรื่องแปลกและเอาเจ้าปูป่านี้ไปเผยแพร่ เป็นข่าวคราวแล้วมีการตั้งชื่อตั้งนามให้ใหม่จนไม่มีใครกล้าที่จะจับมากินอีก ก็เพราะชื่อนี้แหละ แต่ระยะหลังๆ ปูก็ไม่ได้มีโอกาสได้พบเห็นมันอีกเลย เหมือนกัน เพราะทุกวันนี้สถานที่อยู่และทุ่งสีทองของเจ้าปูป่ามันเปลี่ยนเป็น หมู่บ้านจัดสรร ตึกแถว ร้านค้า และสถานบันเทิงไปหมดแล้ว

บางวันเราก็กินไปเที่ยวในป่าข้างบ้านซึ่งเป็นป่าไผ่แล้วก็ไม่ยืนต้นตามแบบชนบทบ้านนอกทั่วไป ตรงบริเวณพื้นโล่งพวกชาวบ้าน เขาก็จะมารวมแรงแรร่วมใจกันขุดเป็นสระเก็บน้ำไว้ใช้ตอนหน้าแล้ง ชาวบ้านเขามีวิธีคิดดีมากความจริงก็คือ เขาขุดเอาดินไปปั้นทำอิฐมอญ (อิฐที่ใช้สำหรับงานก่อสร้าง) หลังจากนั้นก็เหลือแ่งดินขนาดใหญ่เอาไว้ เก็บน้ำเมื่อหน้าน้ำหลากพอมีน้ำก็มีปลา มีผักบุ้ง ในส่วนที่ตื้นเขิน หนองก็จะมุดัน โสนเมื่อยามมันออกดอกนอกจากจะสวยแล้ว ยังเอามาแกงส้ม เอามาลวก เอามาต้ม หรือซุบแบ่งทอด ใส่ไข่เจียวเป็นอันว่า อร่อยหมด พวกเราก็จะมีเบ็ดติดไม้ติดมือไปตกปลาและถ้าจะให้สนุกตื่นเต้น ละก็ต้องตกกบ วิธีการตกกบก็เหมือนการล่อปลาช่อน คือ ใช้เบ็ดที่มีคันยาวๆ เหมือนกันทุกประการเพียงแต่เหยื่อล่อ ถ้าเป็นปลาช่อนเราใช้ ลูกกบหรือลูกเขียดหรือลูกปลาก็ได้ ส่วนการล่อกบเราใช้ดอกไม้สีแดง เช่น ดอกตูมๆ ของดอกขบา หนู หรือไข่แมลง เช่น บรรดาเหล่าด้งแตน หรือ แมงปอ พอเหยื่อล่อแล้วก็โยนเหยื่อให้ไปไกลๆ แล้วดึงสายกลับซ้ำๆ ให้เหยื่ออยู่กับผิวน้ำ ถ้าเหยื่อเป็นลูกกบ ลูกเขียด ลูกปลา เจ้าบรรดา ปลาช่อนทั้งหลายชอบนักมันจะว่ายรู้เข้าหาแล้วซุบเหยื่อเลยทำให้ติดเบ็ด

“ครูเล็ก”

ส่วนเจ้าภักก็เช่นกันเห็นดอกไม้สีเหลือง หรือสีแดง หรือเป็นแมลงไม่ได้ มันจะรีบว่ายน้ำเข้าไปหาแล้วซุบเหมือนปลา แล้วก็ติดเบ็ดเหมือนปลาอย่างไถ่อย่างนั้น แต่ว่าสนุกก็ตรงพอมันติดเบ็ดมันจะส่งเสียงดังลั่นทุ่ทุ่เดียว ถ้าเป็นเตี๋ยนนี้ละก็หากได้ฟังมันร้องดังขนาดนั้นก็คงจะสงสารมันจับใจ แต่เป็นเมื่อก่อนด้วยความเป็นเด็กบวกรักกับความสนุกและความคึกคะนอง ก็เลยไม่ค่อยอะไรมากเหมือนเตี๋ยนนี้

แอ่งน้ำบางแห่งกักเก็บน้ำไว้นานปีจะมีบัวสายขยายกอ ชูช่อ ชูก้านบานสีขาวเต็มไปทั้หมด พวกเราก็กักสายบัวเอากลับบ้านไปฝาก แม่ให้ต้มกะทิปลาทุหรือไม้กั้ผัดใส่หมูกิ้นกับข้าวอร่อยไม่ธรรมดา ส่วน กบที่ได้มาทำได้หลายอย่าง เอาอย่างไว้กิ้นกับน้ำปลาพริกขี้หนูหรือจะทอด กระเทียม หรือจะสับแล้วทำแกงสับนก (แกงเผ็ดใส่ใบกระเพรา) กิ้นกับ ข้าวร้อนๆ อร่อยทุครั้งและทุเมนูเลยที่เดียว

ที่เล่ามาก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ปู่กับเพื่อนพากันไปทำใน วันว่างหรือตอนว่างแต่ความจริงแล้วเวลาส่วนใหญ่ของปู่ันอาจจะ เรียกว่า ปู่ชอบอยู่ที่แม่น้ำน่านมากที่สุด เพราะยังตอนปิดเทอมถ้า

ปู่ว่าง หรือแม้แต่ตอนเย็นๆ ถ้าไปเล่นน้ำปู่ไม่เคยลื้ม ที่จจะเอาเบ็ดไปด้วยทุครั้ง เบ็ดทำง่าย ๆ คือ เอาเบ็ด มาผูกกับสายเอ็น หรือเส้นด้ายใช้ไส้เดือนที่ขุดได้ตาม ริมแม่น้ำน่านเป็นเหยื่อเกี่ยวแล้วโยนลงที่หั่วแพ ซึ่งแพ ที่ว่านี้ก็เป็นแพที่ทำจากไม้ไผ่มัดติดกันแบ่งกั้นแพ เป็น ๒ กั้น ใช้รองรับตัวเรือ่ใน ส่วนของไม้ไผ่ก็จะมี ช่องว่างทำให้มีปลาเข้าไปอยู่อาศัยเวลาเราโยนเบ็ดที่เกี่ยว เหยื่อไปมันก็จะไหลไปตามน้ำแล้วไหลเข้าไปตามช่องว่าง ที่ว่านี้ เมื่อปลา มันว่ายเข้ามาพบเห็นมันก็กิ้นเหยื่อ อย่างไม่มีทางเลี้ง ซึ่งส่วนใหญ่จจะเป็นปลากดแก้ว ปลากด เป็นปลาหนึ่ง คือไม่มีเกล็ด ตัวมันก็เหมือนปลากด ธรรมดาแต่ผิวต้องสีฟ้าเข้ม เป็นปลาที่เอามาแกงส้มหรือ ทำฉู่ฉี่อร่อยที่สุด พุดถึงเรื่องหาปลาแล้วปู่คิดว่าปู่ชอบ

ที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าวันไหนว่างปุ๊บจะไปอยู่ที่แม่น้ำน่านทั้งวัน โดดเล่นดำผุดดำว่าย ตกปลา วางเบ็ดราว ปลาหลายชนิดที่ปู่เคย ตกได้ก็มี ปลาสร้อย ปลาค้าว ปลาแปบ ปลาตะเพียน ปลาตะพาก ปลากา ปลาสังกระวาด ปลานวลจันทร์ ปลาหมู ปลากระทิง ปลากด ปลาเสือนอกจากปลาแล้วก็ยังมีหอยที่ปู่ชอบหากลับบ้าน เช่น หอยทราย และหอยกาบ เมื่อก่อนเราเอาหอยกาบมาปรุงเป็นอาหาร ปัจจุบันเขาเอาหอยกาบมาเป็นโรงงานผลิตไข่มุกน้ำจืดโดยวิธีเอาวัสดุอื่น เช่น เปลือกหอยด้วยกันเองเป็นชั้นเล็ก หรือเม็ดกรวดเล็กๆ ใส่เข้าไปในตัวหอย เมื่อมีของแปลกปลอมเข้าไปหอยมันก็จะหลั่งสารเพื่อปกป้องตัวมันเองไปห่อหุ้มของแปลกปลอมเหล่านั้นจนกลายเป็นไข่มุกที่เราเอามาทำเครื่องประดับหลายหลากชนิดทั้งกำไล สร้อยคอ สร้อยข้อมือ ต่างหู ฯลฯ

คราวนี้ลองมาดู ท้องฟ้า อากาศ ดวงอาทิตย์ แม่น้ำ ป่าไม้ ในวันนี้กับเมื่อก่อนปู่บอกแล้วใช่ไหมว่าตอนเช้าๆ พระอาทิตย์ขึ้นจะสว่างจ้า ท้องฟ้าไร้หมอกควัน แต่ก็อาจมีบางวันในฤดูหนาวที่อาจมีหมอกหนาที่บจนทำให้อากาศดูสลัว ๆ มันก็เป็นแค่ช่วงเช้า พอตกสายหน่อยก็ไม่มีแล้ว ส่วนป่าไม้ก็ได้จากภูเขาทุกลูกสมัยก่อนจะเขียวครึ้ม หนาที่บมีสัตว์ป่านานาชนิด มันก็อยู่ของมันอย่างมีความสุขไม่เดือดร้อนไม่ว่าเสือ สิงห์ ลิง ค่าง หมี ช้าง บ่าง ชะนี กระต่าย หมูป่า ไก่ป่า นกยูง หรือแม้แต่แก้ง กวาง และกระเจงที่สูญพันธุ์ไปแล้วก็ยังให้เห็นในสมัยนั้น เรียกว่าป่าไม้ก็สมบูรณ์ไม่ค่อยมีคนตัดไม้ทำลายป่าเหมือนเดี๋ยวนี้ ลองมองดูที่ภูเขาทั้งหลายดูซิ จะเห็นว่าภูเขาแต่ละลูกนอกจากจะไม่เขียวขจีแล้วยังมีร่องรอยของดินที่ถูกน้ำไหลทำลายเป็นแนวยาวมากมาย ภูเขาที่เหมือนหัวคนนี่แหละต้นไม้ก็เหมือนเส้นผม ลองนึกถึงภาพถ้าเราเอาน้ำไปราดรดบนหัวของคนมีผมกับคนหัวล้านดูว่าหัวไหนจะเก็บน้ำได้มากกว่ากัน พอพูดถึงน้ำ หนูจำตอนที่ปู่พาหนูไปเดินดูที่สะพานเหนือเขื่อนยางได้มั๊ย..... หนูยังถามปู่ว่าทำไมน้ำจึงน้อยจัง มีแต่ทรายเต็มไปหมดแล้วน้ำไปไหนหมด..... สมัยที่ปู่เป็นเด็กตอนนั้นเขื่อนสิริกิตต์ยังไม่มี เวลานั้นน้ำที่บ้านปู่ก็จะมิน้ำหลากมาท่วมขังอยู่แต่ก็ไม่มากเพราะฝินป่าสมบูรณ์ ต่อมาพอ

“ครูเล็ก”

เขาส่งสร้างเสร็จในระยะแรกๆ ก็กักเก็บน้ำได้แล้ว ก็ยังมีป่าผืนใหญ่เป็นตัวช่วย แต่มาช่วงหลัง ๒-๓ ปีมานี้ กลับมีปัญหา น้ำป่าทะลักไหลท่วมขังหมู่บ้านไหลหลากเข้าถึงกลางเมืองอุดรดิตถ์ แม้แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่ตั้งอยู่กลางเมืองก็ยังจมอยู่ในน้ำเสียหายหลายร้อยล้าน ยิ่งมาปีนี้ยิ่งหนักหนาสาหัส แม้แต่เมืองลำปางตรงแยกถนนตัดใหม่เลยกัดเซาะป่าแล้ว เลยมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางไปก็บ้านกล้วย ทำให้คนแก่ต้องจมน้ำตายไปหนึ่งคนที่เดียวทั้งๆ ที่ แต่ไหนแต่ไรมาน้ำไม่เคยท่วมกินาแปลกใจอยู่ไม่น้อย

ที่นี่ก็ลงมาถึง เรื่องท้องฟ้า อากาศ และดวงอาทิตย์ จริงๆ แล้วบนท้องฟ้านั้นว่างเปล่ามีดวงดาวนับล้านๆ ดวง แต่เรามองเห็นบ้างไม่เห็นบ้างตามธรรมชาติของเรา ความว่างเปล่าของท้องฟ้าก็คือ อากาศ ก๊าซ ผงฝุ่น คาร์บอน หมอก ขี้เถ้า เอาเป็นว่ามันมีอะไรต่อมิอะไรที่ลอยขึ้นไปปะปนสะสมอยู่กับอากาศที่เคยบริสุทธิ์ ทำไมเราจึงไม่ช่วยกันทำอากาศให้บริสุทธิ์นะ ปู่เองก็งง เพราะเมื่อก่อนปู่เป็นคนแข็งแรงมากซึ่งผิดกับตอนนี้ ดูเหมือนปู่กำลังก้าวไปสู่ความมีโรคภัยไข้เจ็บอย่างน้อยๆ ก็เป็นโรคภูมิแพ้ ทั้งๆ ที่ปู่ไม่เคยรู้จักมันเลย หนูจำได้ไหมว่าทุกๆ เช้าปู่จะตื่นแต่เช้าและปู่ก็เคยชวนให้หนูตื่นเพื่อดูพระอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้าเพราะเราสามารถมองพระอาทิตย์ขึ้นได้ในตอนเช้ามืด พอสายก็มองไม่ได้แล้วเพราะแสงจะจ้ามากจนอาจทำให้ตาเสียถ้ามองด้วยตาเปล่า แต่ในวันนี้ปู่ไม่ต้องเรียกหนูให้ตื่นมาดูพระอาทิตย์ขึ้นเพราะถึงแม้หนูจะตื่นสายถึงเจ็ดโมงครึ่งหนูก็ยังสามารถมองพระอาทิตย์ได้ด้วยตาเปล่าอย่างสบายๆ ท้องฟ้าวันนี้เต็มไปด้วยฝุ่นละอองหมอกควันมากกว่าหมอกไอน้ำ ฝุ่นละอองเกิดขึ้นจากความแห้งแล้งของผืนป่าและพื้นผิวโลกโดยรวม ส่วนหมอกควันก็เป็นผลมาจากที่ชาวบ้านเผาป่า เผาขยะ เผาทุกอย่างที่ขวางหน้า เผาโดยเจตนาเผาโดยที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น เผาเพื่อหวังว่าเป็นการขจัดวัชพืช เผาเพื่อหวังว่าหลังจากเผาแล้วพอสวนตกก็จะมีเห็ดเหาะหรือเห็ดถอบออก หรืออาจจะทำให้ผักหวานแตกยอดให้ได้เก็บไปกินหรือเก็บไปขาย หรือเผาเพื่อ

ล่าสัตว์ป่าบางชนิดบางประเภท ส่วนใหญ่ก็จะเป็นสัตว์เล็กๆ เช่น งู หนู ตุ่น และที่น่าสงสารสุดๆ ก็เห็นจะเป็นเต่า เพราะโดยลำพังมันก็อ้วนอ้วน ทุติยะ อยู่แล้วพอโดนเผาปาล้ำมันบางครั้งมันยอมเสี่ยงคือ ผลักให้ตัวเองกลิ้ง หนีตายลงมาจากเขาโคคีก็รอดโคคีร้ายก็อาจกลิ้งลงมากระแทกหิน จนกระตองแตกแล้วก็ตายน่าสงสารที่สุดจริงๆ

ปู่ไม่ยอมเชื่อเลยว่าในช่วงชีวิตของปู่เพียงหกสิบสองอย่าง หกสิบสามปีวันนี้ปู่ต้องถามหาดวงอาทิตย์เพราะตลอดวันแสงอาทิตย์ ที่เคยแผดงล้ากลับอ่อนแสงแรงโรยเพราะไม่สามารถฝ่าหมอกควันที่ แสนอันตรายเหล่านั้นมาได้ตลอดทั้งวันแทนที่พวกชาวโลกเคยได้รับ สิ่งดีๆ และมีประโยชน์จากดวงอาทิตย์กลับต้องหลบอยู่ในห้องเพราะ เกรงหมอกควันที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แล้วถึงตอนเย็นเมื่อสมัยก่อน พระอาทิตย์จะค่อยๆ ร้อนอ่อนแสงลงเรียกว่า อาทิตย์อัสดง จะตกลง กลับขอบฟ้าก็ประมาณ ๖ โมงเย็นหรือกว่านี้..... แต่วันนี้ ห้าโมงเย็นเราก็กเริ่มมองเห็นดวงอาทิตย์เป็นสีแสดอมชมพูเหมือนกำลังจะดับลงเพื่อ ลาลับจากโลกและพ้นภาระหน้าที่ที่จะต้องส่องสว่างให้แก่โลกใบนี้อีก ในไม่ช้าจะมีหนทางใดที่จะสามารถส่งสัญญาณอันตรายให้แก่ชาวโลก และชาวไทยให้ร่วมมือร่วมใจเอาใจใส่ดูแลโลก ดูแลป่าไม้ ดูแลแหล่งน้ำ ดูแลอากาศ กินใช้อย่างถูกวิธี จะมีใครบ้างนะที่จะสามารถเปลี่ยนใจ เปลี่ยนแนวคิด พวกที่คอยตัดไม้ทำลายป่า พวกเผาป่า อย่างขาดความ รับผิดชอบและจะมีเทวดาคคีโคณะที่จะขึ้นนี้กำจัดพวกนายทุน พวก อิทธิพล พวกคนมีตำแหน่งแต่ใช้อำนาจผิดๆ คิดครอบครองสมบัติของ แผ่นดินโดยมิชอบให้มีอันเป็นไปตามวาระกรรมอันเหมาะสมและควรแก่ โทษานุโทษที่ได้กระทำโดยขาดสติไร้จริยธรรม ไร้ความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม ปู่อยากเห็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ลุกขึ้นมาช่วยกันปกป้องรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ ช่วยกันดูแลและเฝ้าระวังตลอดจนจัดปิดป่าเหล่า ทรชนคนเลวของแผ่นดินให้มันหมดสิ้น เพื่อให้ทรัพยากรสินทางธรรมชาติ เหลือถึงลูกหลานในวันข้างหน้า

“ครูเล็ก”

ปู่คิดของปู่อย่างนี้และปู่เองก็คงอยู่ได้อีกไม่กี่ปี ถึงแม้ปีนี้ปู่จะมีพระอาทิตย์ที่มีแสงมัวๆ ไว้กราบไหว้ก็น่าจะดีกว่าที่จะไม่มีในอนาคต ปู่เริ่มห่วงลูกหลานว่าจะอยู่กันอย่างไร ในเมื่อบรรยากาศของโลกเลวลง คงไม่มีใครช่วยโลกได้ดีเท่ากับคนที่พึ่งพาอาศัยโลกทั้งหมด แต่ก็ถ้าจะยาก.....ตราบที่คนมีไม่ช่วย.....คนเก่งไม่นำ....คนทำมีเพียงแค่หยิบมือ ก็คงต้องปล่อยให้มันเป็นไปตามวิถีของมันอย่างนี้.....ดีแล้วหรือ.....

ปู่อยากฝากให้ลูกหลานคิดและตรอง.....มอง แล้ววิเคราะห์ เจาะลึกถึงปัญหา.....ทางแก้.....ทางรอด.....ความร่วมมือร่วมใจ...เพื่อให้ โลกอยู่รอด.....ลองหลับตาแล้วคิดดู.....

ฝนป่า รอบๆบ้านเรา.....

ข้าฯนะ.....

ฝนป่า รอบๆบ้านเรา.....

เมื่อวานนี้
วันนี้..... แล้ว.....

ฝนป่า รอบๆบ้านเรา.....

วันพรุ่งนี้.....

แม่น้ำของบ้านเราสายนี้.....

เมื่อวานนี้

แม่น้ำของบ้านเราสายนี้.....

วันนี้..... แล้ว

แม่น้ำของบ้านเราสายนี้.....

วันพรุ่งนี้.....

อากาศของบ้านเรา.....

เมื่อวานนี้.....

อากาศของบ้านเรา.....

วันนี้.....แล้ว.....

อากาศของบ้านเรา.....

วันพรุ่งนี้.....

ท้องฟ้าและดวงอาทิตย์.....

เมื่อวานนี้

ท้องฟ้าและดวงอาทิตย์.....

วันนี้..... แล้ว

ท้องฟ้าและดวงอาทิตย์.....

วันพรุ่งนี้.....จะเป็นอย่างไรหนอ

ปู่เคยมาตั้งนานหนูปอได้คำตอบแล้วหรือยังว่า อย่างไหนเป็น อย่างไร โลกใบนี้เป็นของพวกเราทุกคนไม่ใช่เป็นของใคร ประเทศไทย ก็เหมือนกันเป็นของปู่เป็นของหนูและเป็นของคนไทยทุกคนเข้าใจนะลูก...

อ้าว!?! ปู่หลงคิดว่าหนวยังฟังอยู่ที่แท้หนูกลับไปตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้ แล้วไอ้ที่ปู่พูดๆไปตั้งนาน..... แล้วหนูจะรู้ไหม ว่าหนูจะต้องทำอะไร และ มีส่วนร่วมรับผิดชอบอะไรบ้างกับโลกใบนี้.....

